

เรื่อง

วีดิทัศน์ประกอบการสอนเรื่อง "ยาและการให้ยากับสุกร"

VIDEOTAPE FOR TEACHING : DRUGS AND DRUG APPLICATION IN SWINE

ปัญหานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ

นายสวัสดิ์ กองสินแก้ว

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

เรื่อง วิดีทัศน์ประกอบการสอน เรื่อง "ยาและการให้ยากับสุกร"

VIDEOTAPE FOR TEACHING : DRUGS AND DRUG APPLICATION IN SWINE

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการผลิตสื่อประเภทวีดิทัศน์ ใช้ประกอบการสอนวิชาโรคและการสุขาภิบาลสุกร ระดับ ปวส. และเพื่อการศึกษาวิธีการผลิตสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของวีดิทัศน์ เนื่องจากปัจจุบันวีดิทัศน์ได้เข้ามามีบทบาททางการศึกษามากขึ้น เพราะสามารถทำให้ผู้เรียน ได้เห็นภาพเป็นของจริง เคลื่อนไหวได้และเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ได้เลือกทำในหัวข้อเรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์การสอนวิชาโรคและการสุขาภิบาลสุกร (สกส 2203) ดังนั้นจึงดำเนินเนื้อหาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2536 วิธีการดำเนินการเริ่มจากการเลือกประเภทสื่อที่จะผลิตและเรื่องที่จะผลิต จากนั้นติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและศึกษาเอกสารที่จะใช้ในการผลิตสื่อ เพื่อใช้ในการเขียนโครงร่างปัญหาพิเศษและเขียนสคริปต์สำหรับถ่ายทำวีดิโอ เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาอนุมัติ จึงเริ่มดำเนินการผลิตตั้งแต่ ติดต่อสถานที่ในการถ่ายทำ และถ่ายทำตามสคริปต์จนเสร็จ แล้วนำมาตัดต่อภาพและบันทึกเสียงจนสำเร็จ ผลจากการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ได้วีดิโอ เรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร เพื่อใช้ประกอบการสอนวิชาโรคและการสุขาภิบาลสุกร มีความยาว 18 นาที

ปัญหาและข้อเสนอนแนะที่เกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษประเภทวีดิโอ ปัญหาที่พบได้แก่ ปัญหาทางด้านอุปกรณ์ เนื่องจากอุปกรณ์ที่จะใช้ผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ เช่น กล้องถ่ายภาพวีดิโอจะมีไม่ครบสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะถ่ายให้มีประสิทธิภาพได้ และสถานที่ในการถ่ายทำอยู่ไกลเกินไป และนอกจากนี้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำปัญหาพิเศษภายในห้องสมุดมีน้อย ดังนั้นผู้ที่ทำปัญหาพิเศษประเภทสื่อจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดให้ถี่พอ เช่น ทางด้านเทคนิคการถ่ายทำ การตัดต่อ และศึกษาเกี่ยวกับเอกสารให้ติก่อนปฏิบัติ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในครั้งนี้ ได้วีดิทัศน์ประกอบการศึกษาเรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร จำนวน 1 ม้วน เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนการสอนวิชาโรคและการสุขาภิบาล ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการผลิตวีดิทัศน์ เรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ทำปัญหาพิเศษรู้จักการวางแผนในการทำงาน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจากท่านอาจารย์หลายท่าน ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์สมจิตต์ กล้ากลิ่น และท่านอาจารย์โอวาท พูลศิริ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของปัญหาพิเศษและให้ความช่วยเหลือด้วยดีมาตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประกาศิรี ใจผ่อง อาจารย์ประยุณ ตะโนนทอง ที่อำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์

ขอขอบพระคุณ คุณวัชรินทร์ คงนิบลย์ เจ้าหน้าที่ห้อง สไลด์ทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม ที่ให้คำแนะนำและการขอยืมอุปกรณ์มาตลอด

ขอขอบพระคุณ คุณกิตติ สีตะสิทธิ์ ที่ให้ความช่วยเหลือสถานที่ในการถ่ายทำวิดีโอ

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยเหลือในการทำปัญหาพิเศษและขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ไม่ได้กล่าวชื่อมา ณ ที่นี้ส่วนช่วยเหลือผู้จัดทำเสมอมาจึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สวัสดี กongsin.kw

กุมภาพันธ์ 2538

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ _____	ก ข
กิตติกรรมประกาศ _____	ค
สารบัญ _____	ง
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา _____	1
1.2 วัตถุประสงค์ _____	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา _____	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ _____	2
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ _____	5
2.2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา วิชาและการให้ยากับสกร _____	8
3. วิธีการสร้างอุปกรณ์	
3.1 การวิเคราะห์หลักสูตร _____	18
3.2 การวิเคราะห์เนื้อหา _____	20
3.3 การดำเนินงานผลิตวีทีทัศน์ _____	22
3.4 คำบรรยายประกอบภาพวีทีทัศน์ _____	24
4. สรุปและข้อเสนอแนะ	
4.1 สรุปผล _____	40
4.2 ปัญหาและอุปสรรค _____	41
4.3 ข้อเสนอแนะ _____	41
บรรณานุกรม _____	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็้เนมาของปัญหา

ขบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยตัวผู้เรียนเองและสิ่งเร้าหรือสื่อที่จะนำมาใช้ประกอบการสอน ฉะนั้นขบวนการเรียนการสอนปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ ทำอย่างไรผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และรับรู้สิ่งที่ครูสอนถ่ายทอดให้ได้เร็วที่สุดและถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ครูวางเอาไว้หรือทำให้ผู้เรียนมีความรู้สามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้ อุปกรณ์การสอนเป็นสื่อสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ เพราะสื่อการสอนสามารถที่จะเปลี่ยนสิ่งที่เป็้เนนามธรรมได้ นอกจากนั้นสื่อยังเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอีกด้วย

ปัจจุบันนี้วิทัศน์ได้เข้ามามีบทบาททางการศึกษามากขึ้น เพราะวิทัศน์สามารถทำให้ผู้เรียนได้เห็นภาพที่เกิดขึ้นจริงและเคลื่อนไหวเป็นไปตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีเสียงประกอบคำบรรยาย จึงทำให้สภาพเหตุการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด นอกจากนั้นยังฉายย้อนกลับมาดูใหม่ในหัวข้อที่ไม่เข้าใจได้ ดังนั้นวิทัศน์เรื่อง ยาและการให้ยากับสุกรผู้ผลิต ผลผลิตขึ้นมาเพื่อใช้เป็นสื่อการสอนในวิชา โรคและการสุขาภิบาลสุกร (สกส 2203) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับ ปวส. สาขาเกษตรกรรม เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนได้เข้าใจชนิดของยาที่ใช้กับสุกรและขั้นตอนในการให้ยาสุกร เพราะถ้านักเรียนไม่ทราบขั้นตอนวิธีการที่ถูกต้องก่อนการปฏิบัติ นักเรียนจะไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือการปฏิบัติไม่ได้ผล ดังนั้นผู้ผลิตวิทัศน์ประกอบการสอนเรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร จึงเล็งเห็นความสำคัญว่าทำอย่างไรถึงจะทำให้สื่อประกอบการสอนชุดนี้ เป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง ๆ

อุปกรณ์การสอนจึงเป็นสื่อสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ เพราะสื่อการสอนในรูปวิทัศน์จะเปลี่ยนสิ่งที่เป็้เนนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ นอกจากนั้นสื่อการสอนยังเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตสื่อวีดิทัศน์ประกอบการบรรยายเรื่องยา และการให้ยากับสุกรประกอบการสอนวิชาโรคและการสุขาภิบาลสุกร (สทส 2203) ในระดับ ปวส. ในหัวข้อเรื่องยาและการให้ยากับสุกร
2. เพื่อศึกษาวิธีการผลิตสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของวีดิทัศน์

1.3 ขอบเขตของปัญหา

วีดิทัศน์เรื่องยาและการให้ยากับสุกร ใช้ประกอบการสอนวิชา โรคและการสุขาภิบาลสุกร ในระดับ ปวส. โดยเริ่มตั้งแต่ ชนิดของยาที่ให้กับสุกร วิธีการให้ยาสุกร การเตรียมยา และเครื่องมืออุปกรณ์ การเก็บรักษา และการบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ให้ยาสุกร ในการทำอุปกรณ์ชุดนี้ประกอบด้วยวีดิทัศน์ 1 ม้วน และสคริปต์ประกอบการบรรยาย 1 เล่ม

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร จำนวน 1 ม้วน
2. ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการผลิตวีดิทัศน์ เรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

วิดิทัศน์ชุดนี้จัดทำเพื่อเป็นสื่อประกอบการสอนในหัวข้อเรื่อง "ยาและการให้ยากับสุกร" ผู้จัดทำได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ทั้งในหนังสือตำราวิชาการและวารสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาและการให้ยากับสุกร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการผลิตวิดิทัศน์ให้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาพิเศษเรื่อง วิดิทัศน์ประกอบการบรรยาย "ยาและการให้ยาสุกร" สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

2.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อการสอน

วรรณา เจียมทะวงษ์ (2528 หน้า 1) ให้ความหมายของสื่อการสอน ดังนี้ สื่อการสอน หมายถึง สิ่งที่ใช้เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ สื่อการสอนที่ดีย่อมช่วยให้การเรียนการสอนบนนลุเป้าหมาย ฉะนั้นสื่อการสอนจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในด้านต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียน รูปแบบการสอน และสภาพแวดล้อมของการใช้สื่อ

วาสนา ชาวหา (2522 หน้า 8) สื่อการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามซึ่งเป็นตัวกลางในการนำความรู้ไปสู่บทเรียน ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526 หน้า 4) คำว่า สื่อ หมายถึง ดังกลางหรือช่องทางที่จะส่งสารหรือเรื่องราวไป อาจจะส่งด้วยคำพูด การเขียน หรือภาษาใบ้

สรุปสื่อการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ใช้เป็นดังกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ความคิดให้กับผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลัดดา ศุขปริตตา (2527 หน้า 7) คุณค่าของสื่อการสอน

1. สื่อการเรียนการสอนสามารถเอาชนะข้อจำกัดเรื่องความแตกต่างกับประสบการณ์ตั้งแต่เดิมของผู้เรียน คือ เมื่อใช้สื่อการสอนแล้วจะช่วยให้เด็กที่มีประสบการณ์เดิมของผู้เรียนได้เข้าใจใกล้เคียงกัน
2. เพื่อขจัดปัญหาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ที่ได้รับ
3. ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากสื่อการเรียนการสอน
4. ทำให้มีมโนภาพเริ่มแรกอย่างถูกต้องสมบูรณ์

สุรชัย พักชาวิทิต (หน้า 1) สื่อ จำแนกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. วัสดุสองมิติ ได้แก่ ของจริง ของจำลอง ตัวอย่าง หุ่นสัตว์ส่วน
 2. วัสดุสองมิติ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อยๆ คือ
 - 2.1 วัสดุสองมิติทึบแสง ได้แก่ ภาพวาด แผ่นภาพ แผนภูมิ การ์ตูน
 - 2.2 วัสดุสองมิติโปร่งแสง ได้แก่ สไลด์ फिल्मสตริป แผ่นภาพโปร่งใส
 - 2.3 วัสดุสองมิติเคลื่อนไหวโปร่งแสง ได้แก่ ภาพยนตร์ในแบบต่างๆ
 3. วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ วัสดุที่ใช้กับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น ภาพแสง เทป ภาพโทรทัศน์ วัสดุโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ
- วิดีโอเป็นเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้นับทั้งภาพและเสียงได้ โดยใช้คู่กับโทรทัศน์วงจรปิด หรือโทรทัศน์วงจรเปิดในปัจจุบัน

วารินทร์ รัชมีพรหม (2531 หน้า 5) วิดีโอ คือ ระบบส่งสัญญาณที่ไม่ต้องใช้สายและไม่ต้องออกอากาศ คือ วิดีโอดังโต๊ะ วิดีโอกระเป๋าท้าว สามารถเล่นย้อนกลับได้ เปิดดูเมื่อใดก็ได้ตามต้องการ นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ วิดีโอคาสเซต และวิดีโอ

ไพบโรจน์ ตีรณานกุล และคณะ (2528 หน้า 3) กล่าวไว้ว่า การใช้โทรทัศน์และวิดีโอเทปพัฒนาการศึกษา

ในแวดวงการศึกษาในปัจจุบันจะพบปัญหาต่าง ๆ เช่น ครูไม่มีทักษะการสอนที่ดี ขาดความรู้และความรอบรู้ที่เหมาะสม นักเรียนจำนวนมากเกินไป รวมทั้งนักเรียนมีความสามารถที่แตกต่างกันมาก มีเด็กปัญญาอ่อน เด็กเรียนช้า ซึ่งเป็นปัญหาที่สามารถนำโทรทัศน์และวิดีโอเทปมาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยได้โดยไม่ว่างนัก ทั้งนี้เพราะว่าเทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปมีลักษณะดังนี้

1. มีประสิทธิภาพในการสื่อสารสูง มีทั้งภาพ สีและเสียงในเวลาเดียวกัน
2. สามารถต่อขยายให้นักเรียนดูหลาย ๆ คนได้ กล่าวคือ สามารถให้ดูครั้งละมาก ๆ คนได้
3. สามารถหยุดดูภาพนิ่งบางจุดหรือ ดูซ้ำอีกหรือดูภาพช้า โดยไม่ทำให้เนื้อเรื่องเสียไป
4. ใช้ประกอบการเรียนซ่อมเสริม (Remediel) รายบุคคลหรือรายกลุ่มคน ใช้ได้ทั้งผู้ที่เรียนช้าหรือเรียนเร็ว โดยให้เรียนตามความสามารถของบุคคลได้
5. ใช้ในการฝึกทักษะการแสดงหรือการสอน (Microteaching) ของครูได้
6. ครูสามารถสร้างวิดีโอเทปขึ้นเอง เพื่อให้ได้วิดีโอเทปการศึกษาตามที่ครูต้องการได้ไม่ว่างนัก

วิดีโอเทปเพื่อการศึกษา

การนำวิดีโอเทปมาเสริมการศึกษาในโรงเรียนนั้น ๆ ครูจะต้องเลือกใช้วิดีโอเทปให้ถูกต้อง กล่าวคือ การสร้างวิดีโอเทปเพื่อศึกษานั้น สร้างได้ 2 แบบคือ เป็นวิดีโอเทปเพื่อการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งเป็นวิดีโอเทปใช้แทนการสอนของครูได้ และวิดีโอเพื่อการศึกษาทั่วไป เป็นการใช้อวิดีโอเทปเพื่อเสริมความรู้ทั่วไป กับบทเรียนหรือการเรียนเพื่อความรอบรู้

ภาควิชาโสตทัศนศึกษา สจล. (2536 หน้า 1) รายงานโทรทัศน์เพื่อการศึกษาควรมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ไม่ควรเป็นรายการที่ใช้เวลาส่วนใหญ่ของเด็กในแต่ละวัย
2. เวลาของรายการไม่ควรนานเกินไป เช่น เด็กในระดับชั้นมัธยมประมาณ 20-25 นาที
3. บทเรียนทางโทรทัศน์ควรมุ่งไปที่ความมุ่งหมาย เพื่อขยายหลักสูตรให้ทันกับความเจริญทางวิทยาการของโลกอยู่เสมอ

รายการที่ใช้สอนมี 4 ชนิดด้วยกัน คือ

1. การสอนแบบเบ็ดเตล็ด (Total Teaching) การสอนแบบนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ครูประจำชั้น และไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียน นักเรียนอาจจะเปิดโทรทัศน์ดูที่ไหนก็ได้ ผู้เรียนอาจเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่ก็ได้ ตัวอย่างการสอนแบบนี้ได้แก่ การสอนวิธีการอ่านและเขียนหนังสือ ให้แก่ผู้ชมที่อ่านหนังสือไปนอกทางบ้าน การสอนนี้จัดเป็นรายการประจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การสอนแบบใช้โทรทัศน์เป็นแหล่งความรู้ (Major Resource) เป็นการสอนโดยใช้โทรทัศน์เป็นแหล่งความรู้ มีการสอนตามหลักสูตรสัปดาห์ละ 1-5 บทเรียน ครูและนักเรียนต้องอยู่ประจำในชั้นเรียน ฝั่ดูรายการทางโทรทัศน์ การจัดรายการสอนมักจะเป็นตอนกลางชั่วโมงเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้นได้เตรียมตัวนักเรียนในตอนต้นของชั่วโมง หลังจากดูรายการแล้ว มีการติดตามผลการดูรายการด้วยการเปิดอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่ได้จากรายการโทรทัศน์และบางครั้งอาจมีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน การสอนแบบนี้เป็นรายการโทรทัศน์เพื่อการสอนโดยเฉพาะ

3. การสอนเพื่อประกอบความรู้ (Supplementary Resource) รายการโทรทัศน์แบบนี้เป็นการออกรายการเพื่อประกอบความรู้ของนักเรียนให้กว้างขวางขึ้น ครูประจำชั้นอาจจะกำหนดให้นักเรียนได้ดูรายการโทรทัศน์ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

4. รายการเพื่อเสริมความรู้ (Enrichment) จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ชมที่บ้าน ครูประจำชั้นอาจจะกำหนดให้นักเรียนเปิดโทรทัศน์ดูรายการที่ครูสั่งที่บ้าน หรือครูจัดให้นักเรียนได้ดูในโรงเรียนแล้วแต่ความเหมาะสม รายการที่กล่าวถึงนี้ได้แก่ รายการเหตุการณ์สำคัญ ๆ เช่น รายการถ่ายทอดการส่งยานอวกาศ อพอลโล ไปยังดวงจันทร์ ซึ่งชาวโลกแตกตื่นและสนใจกันมาก เมื่อนักเรียนได้ดูแล้วก็จะได้รับความรู้ใหม่ ๆ และทันโลก

การทำรายการโทรทัศน์

โทรทัศน์ที่สมบูรณ์แบบมีเครื่องมือที่ยุ่ยากและสิ้นเปลืองสมควรแต่การเสนอรายการ

โทรทัศน์ที่เป็นขั้นพื้นฐานเบื้องต้นควรมีอุปกรณ์ที่จำเป็นดังนี้

1. กล้องถ่ายภาพโทรทัศน์
2. เครื่องเทปบันทึกภาพ
3. โหมดเตอร์ที่ใช้สำหรับดูภาพเวลาถ่ายทำ
4. ระบบการให้แสงสว่าง
5. ไมโครโฟน
6. ม้วนเทปวิดีโอ
7. เครื่องตัดต่อภาพวิดีโอ

ทั้งหมดนี้เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำรายการโทรทัศน์ อุปกรณ์เหล่านี้ถ้าหากว่าท่านยังไม่

แน่ใจในวิธีการใช้ควรจะศึกษารายละเอียดจากคู่มือการใช้อุปกรณ์แต่ละตัวให้เข้าใจเสียก่อน

การทำรายการโทรทัศน์มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญอยู่ 4 ประการด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวางแผน (Planning)
2. การทำบทโทรทัศน์ (Script)
3. การเตรียมงาน (Preparation)
4. การบันทึก (Recording) ซึ่งมีทั้งภาพ (Video) และเสียง (Sound, Audio)

การวางแผน (Planning)

ต้องเชิญบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการทำรายการนี้มาประชุมปรึกษาหารือกันในการวางแผนนี้ เราจะต้องกำหนดว่าใครจะเป็นผู้ชมรายการของเรา (สำหรับโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ผู้ชม คือ นักเรียน นักศึกษา ระดับต่าง ๆ) อะไรคือวัตถุประสงค์ของรายการ ซึ่งในรายละเอียดเหล่านี้จะต้องตกลงกันให้ชัดเจน ซึ่งจะใช้เวลามากในการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อที่จะให้ได้เข้าใจกันทุกฝ่าย มิฉะนั้นแล้วรายการก็จะไม่ออกมาดีตามที่เรากำลังต้องการ

การทำบทโทรทัศน์ (Script)

เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของรายการ ซึ่งเราจะต้องเสนอให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายการได้อ่านให้เข้าใจลักษณะของสคริปต์ ในช่วงแรกเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับภาพ ช่วงที่ 2 เป็นรายละเอียดสำหรับช่างกล้อง ที่จะถ่ายทำระบบต่าง ๆ ส่วนสุดท้ายเป็นเสียงหรือคำบรรยายของภาพ ในสคริปต์ต้องแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง ในแต่ละขั้นตอนด้วย และได้โปรดระลึกไว้เสมอว่า สคริปต์นี้เป็นคัมภีร์ของการทำรายการ

การเตรียมงาน (Preparation)

เมื่อมีสคริปต์แล้วจะต้องนำเอาภาพทั้งหลายมาเป็นรายการ โดยรวมกันให้ได้ภาพตามความต้องการ ไม่ว่าจะได้จาก ภาพนิ่ง ภาพสไลด์ต่าง ๆ จะเป็นการดีถ้าคุณเป็นผู้ควบคุมการจัดลำดับภาพเหล่านี้ จะต้องดูภายในห้องส่งด้วย เพื่อให้ได้รายการโทรทัศน์มาดีที่สุดตามที่เรารปรารถนา การเตรียมงานจะต้องเตรียมตามลำดับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการทำรายการโทรทัศน์ เช่น การทำไตเติ้ล

การบันทึก (Recording)

ผลงานที่จะออกมาดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับขั้นตอนการบันทึกรายการ ก็จะต้องมีทักษะความรู้ ความชำนาญหลายอย่างที่เดี่ยวที่จะต้องเอามาประกอบการใช้อย่างแรกก็คือ เรื่องของกล้อง ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด กล้องถ่ายภาพโทรทัศน์จะมีวิธีการใช้ที่ยุ่งยาก จะต้องรู้จักกล้องที่จะต้องใช้อย่างดีทีเดียว และศึกษาให้เข้าใจ

สรุป วิดีโอเทป คือ เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่งที่ใช้สัญญาณไฟฟ้า เป็นตัวบันทึกภาพและแสดงผลให้เกิดภาพและเสียงขึ้นมา ปัจจุบันการนำวิดีโอเทปมาเป็นสื่อการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น เพราะวิดีโอเทปสามารถแสดงภาพออกมาได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว และยิ่งเหมือนของจริงมากที่สุด ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

2.2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

กมลชัย ตรงวานิชนาม (2530 หน้า 3) ยาด้านจุลชีพ (Antimicrobial drugs) หมายถึง สารประกอบเคมีที่ได้จากธรรมชาติ เช่น เชื้อรา หรือจากที่สังเคราะห์ขึ้นมาได้ ซึ่งมีผลต่อต้านหรือทำลายเชื้อจุลินทรีย์อื่น ๆ ตัวอย่างที่ได้จากธรรมชาติ หรือที่เรียกว่า ยาปฏิชีวนะ ได้แก่ ยา Penicillin G. ที่สังเคราะห์ขึ้นมา ได้แก่ ยาซัลฟา และยาด้านจุลชีพกึ่งสังเคราะห์ (หรือที่เรียกว่า ยาปฏิชีวนะกึ่งสังเคราะห์) ได้แก่ยา Ampicillin

ยาปฏิชีวนะ (Antibiotics) หมายถึง สารประกอบเคมีที่ได้จากเชื้อจุลชีพบางชนิด (Some organisms) และมีผลยับยั้งหรือทำลายเชื้อจุลชีพอื่น ๆ ถึงแม้จะใช้ในขนาดความเข้มข้นต่ำ ได้แก่ ยา Penicillin, Tetracyclines

ยาด้านจุลชีพกึ่งสังเคราะห์ (Semi-synthetic antimicrobial drugs) หมายถึง ยาด้านจุลชีพที่มีบางส่วนของโมเลกุลแยกได้จากจุลชีพชนิดใดชนิดหนึ่ง และส่วนที่เหลือของโมเลกุลได้จากการสังเคราะห์ทางเคมี ได้แก่ ยา Ampicillin เป็นต้น

การจัดจำแนกยาด้านจุลชีพ (Classification of antimicrobial drugs)

ยาด้านจุลชีพสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ 1 ยาที่มีผลไปยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ ยาซัลฟา ยากลุ่ม Tetracyclines, ยา Erythromycin (ที่มีความเข้มข้นต่ำ), ยา Novobiocin ที่มีความเข้มข้นต่ำ, ยา PAS (Sodium aminosalicylate), ยา Lincomycin, ยา clindamycin, ยา Tiamulin กลุ่มยา Nitrofuran

ยากลุ่มนี้เมื่อทดสอบใน Vitro ยามีผลทำให้เชื้อแบคทีเรียหยุดการเจริญเติบโต ดังนั้นเมื่อใช้กับคนหรือสัตว์ จะต้องมียาระบบป้องกันตัวที่ดี (body's defense mechanism) เพื่อที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะกำจัดแบคทีเรียที่ยามีผลยับยั้งการเจริญเติบโต การใช้ยานี้ในรายที่สัตว์แก่เกินไป อ่อนแอหรือขาดอาหาร จำเป็นต้องใช้อย่างระมัดระวังหรือหลีกเลี่ยงไปใช้ยากลุ่มนี้เลย

2. กลุ่มที่ 2 ยาที่มีผลไปทำลายหรือฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ ยากลุ่ม Penicillins, ยากลุ่ม Cephalosporins, ยากลุ่ม Aminoglycosides (ได้แก่ ยา Streptomycin , ยา Neomycin, ยา kanamycin , ยา Gentamicin) ยา Colistin, ยา Erythromycin (ที่มีความเข้มข้นสูง) ยา Novobiocin (ที่มีความเข้มข้นสูง) ยา Vancomycin, ยา Bacitracin , ยา Polymyxins และยา Nitrofurantoin ที่มีความเข้มข้นสูง

ยากลุ่มนี้จะไปฆ่าหรือทำลายเชื้อแบคทีเรียทันที โดยไม่ต้องอาศัย body's defense mechanism จึงมักใช้ยากลุ่มนี้กับสัตว์ที่มีอายุมาก อายุอ่อนเกินไปอ่อนแอ ขาดอาหารหรือในรายที่ระบบภูมิคุ้มกันไม่ทำงาน (depress) ได้แก่ โรค bacterial endocarditis โรค osteomyelitis, agranulocytosis. และ aplastic anemia

ขอบเขตของการออกฤทธิ์ของยาด้านจุลชีพ (Antimicrobial spectrum) สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. ออกฤทธิ์วงแคบ (narrow-spectrum)

เป็นยาด้านจุลชีพที่ออกฤทธิ์ต่อเชื้อแบคทีเรียไม่กี่ชนิด ยาจะออกฤทธิ์ได้ดีต่อแบคทีเรียแกรมบวกหรือแกรมลบ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ยา Penicillin G. จะออกฤทธิ์ได้ดีต่อเชื้อแบคทีเรียแกรมบวก และยา polymyxin B จะออกฤทธิ์ได้ดีต่อเชื้อแบคทีเรียแกรมลบ เป็นต้น

2. ออกฤทธิ์ระดับปานกลาง (medium-spectrum)

เป็นยาด้านจุลชีพที่ออกฤทธิ์ในระดับปานกลาง คือ ออกฤทธิ์ได้ดีต่อเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ ได้แก่ ยาซัลฟา กลุ่มยา Penicillin กิ่งสังเคราะห์ เช่นยา Ampicillin และยา Amoxicillin

3. ออกฤทธิ์วงกว้าง (broad-spectrum)

เป็นยาด้านจุลชีพที่ออกฤทธิ์ต่อเชื้อจุลชีพหลายชนิด คือ ออกฤทธิ์ต่อเชื้อแบคทีเรียทั้งแกรมบวกและแกรมลบ เชื้อ Rickettsiae เชื้อไวรัสขนาดใหญ่ ตลอดจนถึง โปรโตซัวและพยาธิบางชนิด ตัวอย่างได้แก่ Chloramphenicol , ยา Chlortetracycline hydrochloride และยา Oxytetracycline hydrochloride เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2527 หน้า 74) ความหมายของยาปฏิชีวนะ ยาปฏิชีวนะ หมายถึง สารประกอบเคมีใด ๆ ที่ผลิตขึ้น หรือสร้างขึ้นโดยจุลชีพชนิดใดชนิดหนึ่ง (อาจเป็นแบคทีเรียหรือเชื้อราหรือพวกแอกทิโนมัยซีทีส) ซึ่งมีฤทธิ์ไปยับยั้งหรือขัดขวางการเจริญเติบโตของจุลชีพอีกกลุ่มหนึ่ง หรือมีฤทธิ์ไปทำลายจุลชีพกลุ่มนั้น ๆ ดังนั้นยาปฏิชีวนะจึงจัดอยู่ในกลุ่มยาต้านจุลชีพ

แหล่งที่มาของยาปฏิชีวนะ

จำนวนและยาปฏิชีวนะมีมากมาย มีทั้งยาปฏิชีวนะที่ใช้ในวงการแพทย์และสัตวแพทย์และยาปฏิชีวนะที่ใช้สำหรับศึกษาทางชีวเคมีหรือในห้องทดลอง ยาปฏิชีวนะส่วนใหญ่แล้ว ค้นพบในระหว่างปี พ.ศ. 2490 ขึ้นไป ปัจจุบันมียาปฏิชีวนะกว่า 1,000 ชนิด และจาก 1,000 ชนิดนี้เอง ประมาณ 58 % แยกได้จากพวก Actinomycetales (เป็นพวก Fungus-like bacteria) และที่สำคัญที่สุดคือ แยกได้จาก Streptomyces ประมาณ 8 % ของยาปฏิชีวนะแยกได้จาก Fungi เพียงกลุ่มเดียวคือ Aspergillales และประมาณ 9 % ของยาปฏิชีวนะแยกได้จากแบคทีเรีย bacillaceae

พานิช ทินนิมิตร (2527 หน้า 63) ยาปฏิชีวนะ Antibiotics คือ สารที่ได้จากพวกจุลินทรีย์ เช่น รา และแบคทีเรีย ช่วยในการป้องกันโรค และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์ เช่น เพนนิซิลิน ออร์โอมัยซิน ออกซีเตตราไซคลิน สเตรปโตมัยซิน นีโอมัยซิน บาซิทรานซิน ไทโรโทรซิน โนโวมัยซิน คลอแรมเฟนิคอล

ยาซัลฟา (Sulfa) ใช้ป้องกันและรักษาโรคที่เกิดจากจุลินทรีย์ต่าง ๆ ได้แก่ ยาซัลฟา เมอราซีน ซัลฟาเมทาร์ริน ซัลฟาไดอาซีน ซัลฟานิลาไมท์ ซัลฟาไทอาโซล ซัลฟาคิวิน็อกซาซีน ซัลฟาไพริทีน ซัลฟาคิวินาดีนโดมิตอน B และไตรซัลฟา

ชวนศนดากร วรวรรณ (2528 หน้า 346) ยาที่ใช้ในการป้องกันและรักษาโรคสัตว์

ก. ยาปฏิชีวนะ (Antibiotic)

1. penicillin G. ขนาดฉีด 3,000-10,000 หน่วยต่อน้ำหนัก 1 ปอนด์ หรือขนาด 30-50 กรัม ผสมอาหาร 1 ตัน
2. Streptomycin ขนาดฉีด 5-10 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
3. Ampicillin ขนาดฉีด 1-3 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
4. chloramphenicol ขนาดฉีด 5-50 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Tetracycline ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
6. Oxytetracycline ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
7. Gentamycin ขนาดฉีดยา 4 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
8. Polymycin B. ขนาดฉีดยา 10 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
9. Neomycin Sulfate ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
10. Steptinomycin ขนาดฉีดยา 25 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
11. Lincomycin ขนาดฉีดยา 20 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
12. Erythromycin ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
13. Tylosin ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
14. Spirromycin ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
15. Novobiocin ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
16. Kanamycin ขนาดฉีดยา 5-10 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
17. Oleandomycin ขนาดฉีดยา 5 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
18. Chortetracycline ใช้ผสมอาหารขนาด 100-200 กรัมต่อตัน หรือผสมน้ำขนาด 400 มก. ต่อน้ำ 1 แกลลอน

ข. ยาซัลฟา (Sulfanamides)

1. Sulfaphenazole ขนาดฉีดยา 250 มก. ต่อน้ำหนักตัว 10-20 กิโลกรัม
2. Sulfa quinoxaline ขนาดความเข้มข้น 3.44 กรัมต่อ 100 cc. ให้กินขนาด 45 cc. ละลายน้ำ 4 ลิตร
3. Sulfathiazole ขนาดกิน 90-180 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
4. Sulfapyridine Sodium ขนาดฉีดยา 30 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
5. Sulfanilamide ขนาดกิน 60 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
6. Sulfamethizole ขนาดกิน 125-500 มก. ต่อน้ำหนักตัว 50-100 กิโลกรัม
7. Sulfamethazine Sodium ขนาดฉีดยา 30 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
8. Sulfamerazine ขนาดกิน 200 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
9. Sulfaquanidine ขนาดกิน 1 กรัม ต่อน้ำหนักตัว 10 ปอนด์
10. Sulfadimethoxine ขนาดฉีดยา 6-12 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
11. Phthalysulfathiazole ขนาดกิน 60-90 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์
12. Sulfadiazine ขนาดกิน 30 มก. ต่อน้ำหนักตัว 1 ปอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปยาที่ใช้กับสุกร

1. ยาปฏิชีวนะ ได้แก่ ยาเพนนิซิลลิน, ยาสเตรปโตมัยซิน, คลอแรมเฟนิคอล, ออกซีเตตราไซคลิน, เทอรามัยซิน, ไทโกลานีโอมัยซิน
2. ยาซัลฟา ได้แก่ ยาซัลฟาวัวนาติน, ซัลฟาติมิดีน, ซัลฟาเมตาซิน, ซัลฟาไดอาซีน, ซัลฟาไพริดีน, ซัลฟานิลาไมด์
3. ยาที่ใช้ภายนอก ได้แก่ ยาทิงเจอร์ไอโอดีน ยาแดง ยาเหลือง แอลกอฮอล์ ยาสีม่วง ยาผงซัลฟา
4. ยาอื่น ๆ ได้แก่ ยาถ่ายพยาธิ ฮอร์โมนกระตุ้นลมเบ่ง ยาเหน็บที่ใช้สอดใส่ช่องคลอด กรน็มตลูกอักเสบ

กระทรวงศึกษาธิการ (2527 หน้า 78) หลักทั่วไปในการใช้ยาต้านจุลชีพ

1. ใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น
2. พยายามอย่าใช้ยากลุ่มนี้เพื่อเป็นการป้องกันโรค
3. ต้องใช้ยาตามขนาดและระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้

ข้อควรระวังในการใช้ยาต้านจุลชีพ

1. คุณภาพของยาหลังจากผสมยา ยาด้านจุลชีพหลายตัวเมื่อผสมตั้งทิ้งไว้ จะเสื่อมคุณภาพ ดังนั้นควรผสมยาเมื่อจำเป็นต้องใช้เท่านั้น และผสมแล้วต้อง ใช้ทันที
2. ห้ามใช้ต้านจุลชีพร่วมกับการให้เลือด
3. ยาด้านจุลชีพอาจไม่เข้ากับสารอื่น หรือยาอื่นที่ให้สัตวรักษาในเวลาเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่ควรผสมกับใด ๆ ทั้งสิ้น

ประสพ บุรณมานัส (2528 หน้า 117) การใช้ยาปฏิชีวนะในการรักษา

1. การรักษานั้นจำเป็นต้องใช้ยาปฏิชีวนะหรือไม่ มียาอื่นพอรักษาได้ไหม เพราะบางที่อาจมียาอื่นรักษาหายได้ถึงแม้จะหายช้ากว่า
2. ถ้าจำเป็นต้องใช้ยาปฏิชีวนะ เพราะเป็นยาที่กำจัดได้โดยเฉพาะ หรือเพื่อกำจัดความรุนแรงรวดเร็วของโรค หรือความร้ายแรงของโรค ก็ควรใช้ยาปฏิชีวนะอย่างแคบ ซึ่งจะออกฤทธิ์โดยเฉพาะ
3. ถ้าจำเป็นต้องใช้ยาปฏิชีวนะ ควรพิจารณาว่าจำเป็นต้องใช้นานเท่าไร ขนาดเท่าใด ทางที่ดีควรใช้ยาขนาดมาก ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ เมื่อกำจัดแบคทีเรียโดยสิ้นเชิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ต้องพิจารณาความปลอดภัยและประหยัดก่อนที่จะใช้ยา

ถวัลย์ วรณกุล (2529 หน้า 71) คำแนะนำการซื้อและการใช้ยารักษาสัตว์

เนื่องจากเกษตรกรไม่ใช่สัตวแพทย์ ไม่เคยได้เรียนรู้วิชาเภสัชศาสตร์ จึงไม่รู้เกี่ยวกับสรรพคุณ การออกฤทธิ์ พิษของยา ขนาดและวิธีการใช้ยาดีพอ จึงใคร่ขอแนะนำการซื้อยาและการใช้อย่างกว้าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางป้องกันการผิดพลาดบางอย่าง ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้หลังจากใช้ยารักษาสัตว์

1. เลือกซื้อยาที่ผลิตและบรรจุใหม่ ๆ มีอายุการใช้งาน
2. ยาทุกชนิดที่ซื้อ ต้องมีรายละเอียดคำแนะนำการใช้เกี่ยวกับสรรพคุณการออกฤทธิ์ต่อโรค ขนาดใช้ และวิธีการให้ยา อย่าซื้อยาที่ไม่มีสลากคำแนะนำบรรจุอยู่
3. ผู้ใช้ยารักษาสัตว์ ต้องศึกษารายละเอียดการใช้ยาตามคำแนะนำของสลากยานั้น ๆ อย่างชัดเจนเสียก่อน
4. ห้ามใช้ยาที่หมดอายุ ยาสภาพเปลี่ยนไป เช่น ตกตะกอน เปลี่ยนสี เป็นต้น

สุวิทย์ เทียรทอง (2528 หน้า 131) เวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้ใน

ฟาร์มสุกร

1. กระจกฉีดยา มีหลายแบบในสัตว์เล็กจะใช้กระจกฉีดยาขนาด 5-10 cc. กระจกฉีดยาทำจากโลหะแก้ว พลาสติก
2. เข็มฉีดยา มีทั้งแบบพลาสติก และสแตนเลส นิยมใช้เบอร์ 20 และ 21 การใช้จะขึ้นอยู่กับขนาดของสุกรและชนิดของยาด้วย
3. เครื่องถ่างปากเพื่อให้ยา ใช้ถ่างปากสุกรให้ยา
4. เข็กลำหรับใช้ผูกสุกร เพื่อบังคับให้ยาสุกร
5. หลอดแก้วดวงยา ใช้ตวงปริมาณยาที่จะให้กับสุกร
6. หม้อต้มเครื่องมือฆ่าเชื้อโรค หรืออาจใช้กาต้มน้ำก็ได้
7. ภาชนะถาดใส่เครื่องมือแพทย์
8. สำลีและผ้าก๊อต สำหรับชุบเช็ดทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรค
9. อุปกรณ์ใช้เป็นยาใส่ช่องคลอด เพื่อใช้กับสุกรที่มดลูกอักเสบ

วินัย ประถมภ์กาญจน์ (2527 หน้า 226) ทางให้ยาและวิธีการให้ยาสุกร

1. ให้ยาทางปาก (Oral route)
2. ให้โดยการฉีด (parenteral route)
3. ให้ทางอวัยวะสืบพันธุ์ของสุกรเพศเมีย (vaginal route)
4. การให้ยาทางภายนอก (topical application)
5. ให้ด้วยการสูดดม (inhalation)

1.1 การฉีดยา

การฉีดยาให้สุกรมีหลายตำแหน่งด้วยกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความเร็วของฤทธิ์ยา ปริมาณที่ใช้

1.1 การฉีดยาเข้าเส้นเลือดดำ (Intravenous Injection) ยานางชนิดหรือ แร่ธาตุ อาจต้องฉีดเข้าทางเส้นเลือดเพราะ

- กรณีฉุกเฉิน สัตว์เป็นโรคอย่างรุนแรง หรือขาดแร่ธาตุบางอย่าง
- การฉีดยาที่ระคายเคือง ยาที่ระคายเคืองต่อเนื้อเยื่อต่าง ๆ จำเป็นต้องฉีด

เข้าเส้นเลือดดำ

- ฉีดทางเส้นเลือดดำ เพื่อใช้ยาขนาดที่แน่นอน ตำแหน่งที่ฉีดคือ ที่บริเวณใบหู

ด้านนอก ชิดกับโคนหู

1.2 การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ (Intramuscular Injection) ใช้กับสุกรมากที่สุด จุดประสงค์เพื่อ

1.2.1 ต้องการฉีดยาที่ไม่รีบด่วน

1.2.2 ยาที่ใช้เป็นยาที่ไม่ระคายเคือง

1.2.3 ใช้ฉีดยาบางอย่างที่สามารถใช้ฉีดเข้ากล้ามเนื้อได้ด้วย

ตำแหน่งฉีดยาสำหรับสุกรตัวโตฉีดบริเวณกล้ามเนื้อคอห่างจากโคนหู 1-2 นิ้ว ถ้าเป็น สุกรตัวเล็กควรฉีดบริเวณขา การฉีดยาจะไม่ฉีดเข้าลึกไปถึงเนื้อเยื่อพังพืด เส้นประสาท เทคนิค ในการฉีดอาจค่อย ๆ แทะเข็มเข้าไปหรือปักเข็มอย่างรวดเร็ว และหลังจากฉีดแล้วควรคลึง บริเวณที่ฉีดเพื่อให้ยากระจายเร็วขึ้น

1.3 การฉีดยาเข้าใต้ผิวหนัง (Subcutaneous or Hypodermal Injection) การฉีดเข้าตำแหน่งนี้เพื่อ

1.3.1 ไม่ต้องการให้ยากระจายรวดเร็ว ใต้ผิวหนังเป็นบริเวณที่สะสมของไขมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือดน้อย ทำให้กระจายช้า เหมาะกับยาที่ต้องการรักษาระยะนาน ๆ ติดต่อกัน

1.3.2 เป็นยาไม่ระคายเคือง และจำนวนไม่มาก

ตำแหน่งที่ฉีด ฉีดได้หลายตำแหน่งของร่างกาย แต่ที่นิยมฉีดคือ ใต้ผิวหนัง ห่างจากโคน
หู 1-2 นิ้ว ไม่ใช่ฉีดเข้าไปในไขมัน เพราะยาบางอย่างจะไม่ได้ผลในการรักษาหรือป้องกันเลย
ต้องใช้เข็มที่แหลมคมมาก ๆ และแทงเฉียง ๆ

1.4. การฉีดยาเข้าช่องท้อง (Intraperitoneal Injection) วิธีนี้ฉีดต่อเมื่อ
ต้องการฉีดยาที่ใช้ปริมาณมาก ๆ วิธีฉีดจับขาทิ้งยกขึ้น จะทำให้อวัยวะภายในของสุกรเคลื่อนไป
อยู่ทางหัว แล้วฉีดยาตรง 2 ซ้ำงของเส้นกลางตัว (Medium line)

1.5 การให้ยาทางอวัยวะสืบพันธุ์ การให้ยาโดยวิธีนี้เพื่อรักษาโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
และมดลูกของสุกรตัวเมีย อาจเป็นยาล้างก็ได้

1.6 การให้ยาทางภายนอก สุกรที่มีแผลภายนอกใช้ทาภายนอก เช่น ยาฆ่าแบคทีเรียผิว
หนัง นอกจากนั้นใช้ฆ่าพยาธิภายนอก เช่น เห็บ เหา ไร หมัด

นันทิยา แอคะระจน์ (2533 หน้า 79) กล่าวว่า การให้ยาสัตว์โดยทั่วไปมักจะประสบ
ปัญหาการเจ็บป่วยของสัตว์ ซึ่งผู้เลี้ยงจะต้องมีการป้องกันการเจ็บป่วยก่อน เช่น การทำวัคซีน
การถ่ายพยาธิสัตว์ การกำจัดพยาธิภายนอก หรือเมื่อสัตว์เจ็บป่วยก็จำเป็นต้องมีการบำบัดรักษา

การให้ยาสัตว์มีอยู่หลายวิธี ซึ่งจะต้องเลือกการให้ยาสัตว์ที่เหมาะสม คือ

1. การให้ยาทางปาก
2. การให้ยาโดยการฉีด
3. การให้ยาทางอวัยวะเพศ
4. การให้ยาทางทวารหนัก
5. การให้ยาภายนอก

กระทรวงศึกษาธิการ (2527 หน้า 84) ทางที่ให้ยาและวิธีการให้ยาสุกร

1. การให้ยาทางปากมีการให้ 3 แบบ คือ
 - ยาน้ำ หรือสารละลายที่อยู่ในรูปของเหลว
 - ยาผง ให้โดยการผสมน้ำหรืออาหารให้กิน
 - ยาเม็ด ใช้บดแล้วละลายน้ำกรอกปาก

2. การให้ยาโดยการฉีด
 - การฉีดเข้าช่องท้อง
 - การฉีดเข้าเส้นเลือด
 - การฉีดเข้ากล้ามเนื้อ
 - การฉีดเข้าใต้ผิวหนัง
3. การให้ยาทางอวัยวะสืบพันธุ์เพศเมีย รักษาโรคมดลูกอักเสบหลังจากคลอดลูก
4. การให้ยาภายนอกรักษาบาดแผลสุก

สรุปการให้ยารักษาสุก มีทั้งหมด 4 วิธี คือ

1. การให้ยาทางปาก
2. การให้ยาโดยการฉีด
3. การให้ยาทางอวัยวะสืบพันธุ์
4. การให้ยาภายนอก

ถวัลย์ วรณกุล (2529 หน้า 67) ชื่อปฏิบัติในการฉีดยาสัตว์

ก่อนอื่นต้องทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคเครื่องมือ เช่น กระบอบอก และเข็มฉีดยา โดยการต้มให้เดือด ปล่อยให้แห้งให้เย็น เตรียมยาที่จะฉีด ต้องรู้ขนาดของยาที่จะใช้ และตำแหน่งที่จะฉีด ต้องควบคุมสัตว์ให้อยู่นิ่ง เพื่อให้เราสามารถปฏิบัติการได้อย่างดี และปลอดภัย เมื่อเตรียมทุกอย่างเรียบร้อยแล้วใช้สำลีชุบแอลกอฮอล์ เช็ดบริเวณที่จะฉีดให้สะอาด เพื่อฆ่าเชื้อโรค ความสกปรก อาจจะทำให้สัตว์เป็นฝีหนอง ตรงรอยฉีดได้ การเลือกขนาดและความยาวของ เข็ม นั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของยา ขนาดของสัตว์ และวิธีการฉีด

การทำความสะอาดเครื่องมือฉีดยาและเครื่องมือแพทย์

เครื่องมือแพทย์ เช่น กระบอบอกฉีดยา เข็ม ปากคีบ หม้อต้ม ถาดใส่เครื่องมือ เมื่อใช้แล้วต้องทำความสะอาดและเช็ดให้แห้งทุกครั้ง และเก็บไว้ในตู้ หรือภาชนะที่มีดิดไม่ให้ฝุ่นละอองเข้าไปได้ สำหรับกระบอบอกฉีดยาและเข็มก่อนใช้ต้องต้มให้เดือดนานประมาณ 15 นาที อย่างน้อย 10 เพื่อฆ่าเชื้อโรคหรือจะต้มน้ำร้อนแล้วเทใส่ในภาชนะแช่ไว้ก็ได้ ควรแช่นานพอสมควร หลังจากนั้นเอาออกทั้งให้กระบอบอกและเข็มฉีดยาเย็นก่อนจะใช้ทุกครั้ง เพราะถ้าร้อนอยู่ความร้อนอาจทำลายคุณภาพยาบางชนิดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา จากการศึกษาพบว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการศึกษาเรื่องยาและการให้ยากับสุกร ผู้แต่งจะบอกถึงวิธีการและเนื้อหาที่เป็นวิชาการเกี่ยวกับยา เพื่อให้ครบตรงตามเนื้อหา ข้าพเจ้าจึงได้คัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องปัญหาพิเศษเท่านั้น ฉะนั้นเอกสารที่ค้นคว้ามามากจะเป็นส่วนยืนยันได้ว่าวิทัศน์ เรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร ได้มีการศึกษาจากเอกสารตำราก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ และเพื่อใช้เป็นเนื้อหาประกอบการเรียนการสอนอ้างอิง ได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีสร้างอุปกรณ์

3.1 วิเคราะห์หลักสูตร

วิชาโรคและการสุษามิบาลสุกร (สกส. 2203) เป็นวิชาเลือกหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2536 ประเภทเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดประสงค์ของรายวิชาดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการสุษามิบาล และสาเหตุที่สัตว์เล็กเกิดโรค
2. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับ โรคพยาธิที่สำคัญและการป้องกันโรคในสัตว์เล็กชนิดต่าง ๆ

คำอธิบายรายวิชา

ความสำคัญของโรคและการสุษามิบาล หลักการสุษามิบาลของการเกิดโรค โรคพยาธิที่สำคัญและการป้องกันรักษา

ทฤษฎีวิชาโรคและการสุษามิบาลสุกร (สกส 2203) 2 คาบ/สัปดาห์

บทที่	จำนวนคาบ-
1. ความสำคัญของการสุษามิบาลสุกร	2
2. หลักการสุษามิบาลสุกร	3
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพของสุกร	6
4. โรคติดเชื้อของสุกร	6
5. โรคไม่ติดเชื้อของสุกร	8
6. ตัวเบียนภายในช่องคลอด	4
7. ตัวเบียนภายนอกของสุกร	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การใช้ยาและการป้องกันรักษา	10
8.1 ความหมายของยา	
8.2 หลักการใช้ยากับสุกร	
8.3 ฤทธิ์ของยาที่มีผลต่อโรค	
8.4 หลักการใช้ยาด้านจุลชีพในสุกร	
8.5 การใช้ยารักษาสุกร	

รวม 36 คาบ

บทปฏิบัติการวิชาโรคและการสุขภาพสุกร (สทส 2203)2 คาบ\สิบดาห์

บทที่	จำนวนคาบ
1. โรงเรือน	6
2. การทำความสะอาดโรงเรือนสุกร	3
3. การกำจัดสิ่งปฏิกูลในโรงเรือนสุกร	3
4. ยาและการให้ยาสุกร	6
4.1 ความหมายของยาด้านจุลชีพ	
4.2 ความหมายของยาปฏิชีวนะ	
4.3 การจำแนกชนิดของยา	
4.4 อันตรายที่เกิดจากการใช้ยาที่ไม่ถูกต้อง	
4.5 วิธีการให้ยากับสุกร	
5. การทำวัคซีนป้องกันโรคติดต่อของสุกร	3
6. การตรวจเลือดเพื่อตรวจโรคแท้งติดต่อ	6
7. การเก็บตัวอย่างของสัตว์ป่วย	3
8. การแก้ไขไข่เลื่อนในสุกร	6
9. การตรวจหาไข่พยาธิในอุจจาระของสุกร	6
10. การตรวจตัวเบียดภายนอกและภายใน	3
11. การใช้ยากำจัดตัวเบียดพยาธิภายนอกและภายใน	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่โครงการใช้ยากำจัดตัวเบียดพยาธิภายนอกและภายใน ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. การเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์และการบำรุงรักษา 6
- 12.1 เครื่องมือทางการแพทย์
- 12.2 การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการให้ยา
- 12.3 การบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์
- 12.4 การเก็บรักษายา

รวม 54 คาบ

3.2 การวิเคราะห์เนื้อหา

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้จะจัดทำเนื้อหาวิชาจากทฤษฎีบทที่ 8 เรื่อง การใช้ยาและการป้องกันรักษา บทปฏิบัติการที่ 4 เรื่องยาและการให้ยากับสุกร และบทปฏิบัติการที่ 12 เรื่อง การเตรียมเครื่องมือและการบำรุงรักษา ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์เนื้อหาในการทำสื่อ

ความหมายของยาด้านจุลชีพ หมายถึง กลุ่มยาที่ออกฤทธิ์ต่อจุลชีพทำให้เกิดโรคในร่างกาย ยาด้านจุลชีพจะรวมถึงยาปฏิชีวนะและยาที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมี ซึ่งมีฤทธิ์ต่อการเจริญเติบโตหรือการแบ่งตัว การมีชีวิตอยู่ของจุลชีพ ตัวอย่าง เช่น ยาซัลฟา และไตรเมท

หลักทั่วไปในการใช้ยาด้านจุลชีพ

1. ใช้เมื่อจำเป็นต้องใช้เท่านั้น
2. พยายามอย่าใช้ยากลุ่มนี้เพื่อเป็นการป้องกันโรค
3. ต้องใช้ยาตามขนาดและเวลาที่กำหนดให้ใช้

ยาด้านจุลชีพที่ใช้ในการรักษาโรคสุกร

1. กลุ่มยาซัลฟา ได้แก่ ยาซัลฟานิลาไมด์ ซัลฟาไพริดีน กลุ่มยาซัลฟาจะออกฤทธิ์ต่อแบคทีเรียปานกลาง
2. กลุ่มยาเพนนิซิลิน ยาเพนนิซิลินจะออกฤทธิ์ต่อแบคทีเรียพวกแกรมบวก นิยมใช้รักษาในรูปการฉีด เช่น ยาเพนนิซิลิน G แอมพิซิลิน
3. กลุ่มยาที่ใช้แทนเพนนิซิลิน กลุ่มยาที่ใช้แทนเพนนิซิลินจะมีฤทธิ์อ่อนกว่ายาเพนนิซิลิน จะใช้แทนกันในกรณีที่สัตว์แพ้ยาเพนนิซิลิน เช่น ยาอิริโทรมัยซิน ลิโดมัยซิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กลุ่มยาไนโตรนิวแรม นิยมใช้รักษาโรคติดเชื้อในสุกร ใช้รักษาโรคลำไส้อักเสบ โดยใช้ผสมอาหาร เช่น ยานิวราโซลิโดน ไนโตรนิวโซน
5. กลุ่มยาเตตราไซคลิน กลุ่มยาเตตราไซคลินใช้กันแพร่หลายในวงการแพทย์ เช่น ยาเตตราไซคลิน ออกซีเตตราไซคลิน
6. กลุ่มยาอะมิโนกลัยโคไซด์ กลุ่มยาอะมิโนกลัยโคไซด์จะออกฤทธิ์โดยเฉพาะต่อแบคทีเรียแกรมลบได้แก่ ยาสเตปโตมัยซิน กานามัยซิน นีโอมัยซิน
7. กลุ่มยาคลอแรมเฟนิคอล กลุ่มยาคลอแรมเฟนิคอลจะออกฤทธิ์อย่างกว้างขวาง นิยมใช้กับสุกรโดยการฉีดและกิน ใช้รักษาโรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร

อุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ยากับสุกร

1. กระบอกฉีดยา
2. เข็มฉีดยา
3. ถาดสแตนเลส
4. เข็อกจับบังคับสุกร
5. อุปกรณ์สอดดยาเหน็บไส้ช่องคลอด
6. คีมคีบ
7. หม้อต้มน้ำร้อน
8. สำลี่

การเตรียมอุปกรณ์ก่อนที่จะให้ยากับสุกร อุปกรณ์ที่ใช้ควรมีการเตรียมให้พร้อม โดยมีวิธีการเตรียมดังนี้

1. ทำความสะอาดอุปกรณ์โดยใช้น้ำร้อนล้างเพื่อฆ่าเชื้อก่อนนำไปใช้
2. ลุ่มยาใส่สำลี่เตรียมให้เรียบร้อยเพื่อใช้ในการให้ยาภายนอก
3. ประกอบเข็มกับกระบอกฉีดยาเพื่อเตรียมตุดยาที่จะใช้ฉีดให้กับสุกร
4. เก็บอุปกรณ์ที่เตรียมใส่ถาดให้เรียบร้อยพร้อมที่จะลงมือปฏิบัติ

วิธีการให้ยากับสุกรมี 4 วิธี คือ

1. การให้ยาโดยการฉีด มี 4 วิธี

1.1 การฉีดเข้าใต้ผิวหนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.2 การฉีดเข้าเส้นเลือด
- 1.3 การฉีดเข้ากล้ามเนื้อ
- 1.4 การฉีดเข้าช่องท้อง
2. การให้ยาทางอวัยวะสืบพันธุ์สุกรเพศเมีย
3. การให้ยาภายนอก
4. การให้ยาทางปาก

การเก็บรักษาอุปกรณ์

หลังจากใช้อุปกรณ์ในการให้ยาทุกครั้ง ควรล้างทำความสะอาดโดยใช้น้ำร้อนแช่เครื่องมือนอกอุปกรณ์ และใช้สำลีเช็ดล้างให้ทั่ว โดยเฉพาะ เข็มและกระบอกฉีดยาจะต้องล้างให้สะอาดเก็บใส่ภาชนะให้เรียบร้อย แล้วนำเข้าไปเก็บไว้ในตู้เพื่อความสะดวกในการใช้ครั้งต่อไป

การเก็บรักษายา

การเก็บรักษา ยา ควรเก็บยาไว้ในตู้ให้เรียบร้อย โดยแยกยาแต่ละชนิดไว้เป็นกลุ่มไครกลุ่มมัน เพื่อที่จะให้สะดวกในการหยิบใช้ครั้งต่อไป ควรเก็บรักษาไว้ให้มิดชิดพ้นมือเด็กและไม่ให้ยาถูกแสงแดด เมื่อเก็บยาใส่ตู้เรียบร้อยแล้ว ควรปิดตู้ให้มิดชิดเพื่อป้องกันเด็กมาหยิบเล่น เพื่อความปลอดภัยกับสมาชิกในครอบครัว

3.3 การดำเนินงานการผลิตวิดิทัศน์

จากเนื้อหาในการผลิตวิดิทัศน์เพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้ผลิตได้ใช้สถานที่จากฟาร์มสุกรหลังสวน จังหวัดชุมพร และจากบางส่วนของคณะเทคโนโลยีการเกษตร สจล. โดยผลิตวิดิทัศน์เรื่องยาและการให้ยากับสุกร เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและสามารถช่วยให้ครูผู้สอนได้รับความสะดวกสบายด้วย ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาของจริงให้นักเรียนได้ทดลองทำของจริง วิดิทัศน์เรื่องนี้ก็สามารถช่วยได้เป็นอย่างดี และยังแก้ปัญหาการสอนของครูได้ด้วย ซึ่งขอบเขตของการถ่ายทำมีดังนี้ ชนิดของยาที่ให้กับสุกร วิธีการให้ยากับสุกร การเตรียมยาและเครื่องมือ การเก็บรักษา และการบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต

1.1 กล้องถ่ายวิดีโอ

1.2 ม้วนเทปวิดีโอ

1.3 เครื่องตัดต่อวิดีโอ

1.4 กระดาษพิมพ์ A4, กระดาษโปสเตอร์พร้อมอุปกรณ์การเขียน

1.5 อุปกรณ์ประดิษฐ์ตัวอักษร

1.6 สก๊อตเทปใส

1.7 ยาที่เป็นของจริงพร้อมเครื่องมืออุปกรณ์ สถานที่ถ่ายทำฟาร์มหลังสวนและบาง

ส่วน จากคณะเทคโนโลยีการเกษตร สจล.

2. วิธีการดำเนินการ

2.1 ศึกษารายละเอียดและระเบียบของวิชาปัญหาพิเศษ

2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยาและการให้ยากับสุกร เพื่อผลิตวิดีโอที่ค้นที่ฟาร์มสุกร

2.3 เรียบเรียงเนื้อหาและการให้ยากับสุกร หน้า 20

2.4 กำหนดภาพหน้ากล้องและเทคนิคต่าง ๆ หน้า 24

2.5 วางแผนและติดต่อขอสถานที่ในการถ่ายทำ

2.6 เริ่มทำการถ่ายทำวิดีโอที่ค้นตามภาพที่ได้กำหนดเอาไว้จนเสร็จสิ้นตามแผนที่วางไว้

2.7 ทำการตัดต่อภาพตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

2.8 ตรวจสอบความถูกต้องจากการตัดต่อภาพทั้งหมด

2.9 จัดพิมพ์เอกสารปัญหาพิเศษเพื่อเตรียมสอบ

3.4 คำบรรยายประกอบวีดิทัศน์

วีดิทัศน์ เรื่อง "ยาและการให้ยากับสุกร"

VIDEO "DRVGS AND DRVG APPLICATION IN SWINE"

เวลา 18 นาที

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
1.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	ตราสถาบัน	ดนตรี	
2.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ดนตรี	
3.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร สาขา เทคโนโลยีการ เกษตร-การผลิต สัตว์	ดนตรี	
4.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	วีดิทัศน์เพื่อการศึกษา	ดนตรี	
5.	Fi:อักษรซ้อนภาพ	ยาและการให้ยากับ สุกร	ดนตรี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
6.	Fo:อักษร Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	DRUGS AND DRUG APPLICATION IN SWINE ยาต้านจุลชีพ	ดนตรี การเลี้ยงสุกร ในปัจจุบันผู้เลี้ยง จะต้องมีความรู้ เรื่องของการ สุขภาพสัตว์ เพื่อให้สุกรมีการ เจริญเติบโตที่ดีและไม่ป่วยเป็น โรคต่างๆ ได้ง่ายดังนั้นยาต้าน จุลชีพจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ สุกรมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์และ ผู้เลี้ยงยัง ได้รับผลตอบแทนที่คุ้ม ค่า ยาที่ใช้ผู้เลี้ยงต้องมีความรู้ เรื่องยาเป็นอย่างดีการใช้ยาจะ ให้ผลดี เรามิวัดตั้ง	
7.	CU	ยาต้านจุลชีพ	ยาต้านจุลชีพหมายถึงสาร ประกอบเคมีที่ได้จากธรรมชาติ เช่น เชื้อราหรือสารสังเคราะห์ ขึ้นมา ซึ่งจะมีผลต่อต้านและทำ ลายจุลินทรีย์อื่นๆ ได้	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
8.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	ยาต้านจุลชีพที่ใช้ รักษาโรคสกุกรมี่ 7 กลุ่มคือ 1. กลุ่มยาเพนนิซิลิน 2. กลุ่มยาที่ใช้แทน ยาเพนนิซิลิน 3. กลุ่มยาไนโตรพิว แลน 4. กลุ่มยาเตตราไซ คลิน 5. กลุ่มยาอะมิโน กลัยโคไซด์ 6. กลุ่มยากลอสแรม เฟนนิคอล 7. กลุ่มยาซัลฟา		
9.	CU	1. กลุ่มยาเพนนิซิลิน	ยาเพนนิซิลินจะออกฤทธิ์ต่อแบค- ทีเรียพวกแกรมลบนิยมใช้รักษา ในรูปฉีด เช่น ยาเพนนิซิลิน จี ยาแอมพิซิลิน	
10.	CU	2. กลุ่มยาที่ใช้แทน ยาเพนนิซิลิน	กลุ่มยาที่ใช้แทนยาเพนนิซิลินจะมี ฤทธิ์อ่อนกว่ายาเพนนิซิลินจะใช้ แทนกัน ในกรณีที่มีสัตว์แพ้ยาเพนนิซี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
11.	CU	3. กลุ่มยา ไนโตรพิว แลน	ลิน เช่น ยาอีริโทรมัยซิน ไซโลซิน นิโคมัยซิน	
12.	CU	4. กลุ่มยา เตตราไซ คลิน	กลุ่มยา ไนโตรพิวแลนจะออก ฤทธิ์ต่อแบคทีเรียแกรมบวกและ ลบนิยมรักษา โรคติดเชื้อในสูกร ใช้รักษา โรคลำไส้อักเสบ โดย ใช้ผสมอาหาร เช่น ยาฟิวราไซลิ โดน ไนโตรพิวไซน	
13.	CU	5. กลุ่มยาอะมิโน- กลัยโคไซด์	กลุ่มยา เตตราไซคลินจะมีฤทธิ์ทำ ลายทั้งแบคทีเรียแกรมบวกและ ลบ ใช้กันแพร่หลาย ในวงการสัตว แพทย์ เช่น ยาเตตราไซคลิน ยาออกซีเตตรไซคลิน	
14.	CU	6. กลุ่มยาคลอสแรม- เฟนิคอล	กลุ่มยาอะมิโนกลัยโคไซด์จะออก ฤทธิ์เฉพาะต่อแบคทีเรียแกรมลบ ได้แก่ ยาสเตรปโตมัยซิน ยากานามัยซิน ยานีโอมัยซิน	
			ยาคลอสแรมเฟนิคอลออกฤทธิ์ ได้ทั้งบวกและลบนิยมใช้กับสูกร โดยการฉีดและกิน ใช้รักษาโรค เกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
15.	CU	7. กลุ่มยาซัลฟา	กลุ่มยาซัลฟาจะออกฤทธิ์ต่อ แบคทีเรียแกรมบวก และลบ เช่น ยาซัลฟาไธลาไมล์ ยาซัลฟาไพริดีน ดนตรี	
16.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	หลักทั่วไปในการใช้ ยาต้านจุลชีพ		
17.	MS	สุกรป่วย	หลักทั่วไปในการใช้ยาต้านจุลชีพ 1. ควรใช้เมื่อจำเป็นต้องใช้เท่านั้น เช่นสุกรป่วยหรือมีโรคแทรกซ้อน	
18.	MS	การเตรียมยาและ ขนาดของยา	2. ต้องใช้ยาตามขนาดและระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้	
19.	PAN	กลุ่มยาต่างๆ ไป	3. อย่าใช้ยากลุ่มนี้เพื่อเป็นการ ป้องกันโรคเพราะไม่ใช่วัคซีน	
20.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ให้ยากับสุกร	ดนตรี อุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ยากับสุกร อุปกรณ์จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้ การใช้ยาเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และส่งผลให้สุกรไม่เป็นโรค	
21.	CU	กระบอกฉีดยา	กระบอกฉีดยาทำจากพลาสติก โลหะ พลาสติกแก้ว การใช้ขึ้น	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
22.	CU	เข็มฉีดยา	อยู่กับความเหมาะสมของงาน เช่น าระบอกลดยาที่นิยมใช้กับ สุกรจะมีขนาด 5-10 ซีซี	
23.	CU	ถาดสแตนเลส	เข็มที่ใช้กับสุกรจะมีหลายขนาด ถ้า ใช้กับสุกรผู้ ใช้จะต้อง เลือกให้ เหมาะสมกับขนาดของสุกรและ วิธีการฉีดแต่ละวิธี	
24.	CU	เชือก	ถาดสแตนเลส ใช้ ใส่ยาและ อุปกรณ์นิยมทำจากสแตน เลส เพื่อ ป้องกันสนิมมีหลายขนาดขึ้นอยู่กับ ชนิดของงานและวัตถุประสงค์ ของผู้ใช้	
25.	CU	อุปกรณ์สอดยาเหน็บ	เชือก ใช้มัดจับบังคับสุกร ให้หยุด นิ่ง เพื่อความสะดวกในการฉีดยา แต่ละครั้ง	
			อุปกรณ์สอดยาเหน็บ ใส่ช่องคลอด จะทำจากพลาสติก ใช้สอดยา ใส่ ช่องคลอด ให้กับแม่สุกรหลังคลอด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
26.	CU	คีมคีบ	คีมคีบ ใช้คีบจับล้าลี้จุ่มยาและจับ อุปกรณ์	
27.	CU	หม้อต้มน้ำร้อน	หม้อต้มน้ำร้อนจะต้มน้ำเพื่อล้าง อุปกรณ์ฆ่าเชื้อโรค	
28.	CU	ล้าลี้	ล้าลี้จะ ใช้จุ่ม เช็ดแผลและทำ ความสะอาดเครื่องมืออุปกรณ์	
29.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	การเตรียมอุปกรณ์	ศูนย์	
30.	CU	อุปกรณ์ที่จะเตรียม อยู่บนโต๊ะ	อุปกรณ์จะต้อง ใช้ในการให้ยากับ สุกร สามารถเตรียม ได้ดังนี้	
31.	MS ZOOMIN CU	การล้างอุปกรณ์	1. ทำความสะอาดอุปกรณ์โดยใช้ น้ำยาฆ่าเชื้อโรคผสมน้ำ 1 ต่อ 3 ส่วน แล้วนำเครื่องมือมาแช่ 10-20 นาที เช็ดให้แห้งด้วย ล้าลี้สามารถนำไป ใช้ได้ทันที 2. เมื่อล้างอุปกรณ์เสร็จเรียบ ร้อยแล้วประกอบเข็มเข้ากับกระ บอกฉีดยา ให้พร้อมเพื่อ ใช้ตุ๋นยาที่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
32.	Fi:อักษรย้อนภาพ Fo:อักษร	การให้ยากับสุกรมี่ 4 วิธีคือ	จะฉีดให้กับสุกรมี่ 3. การดูดยาผู้ปฏิบัติจะ เอียงขวด ยาแล้วใช้ เข็มแทงปากขวดเพื่อ ให้ยา ไหล ได้สะดวกการดูดยาที่ดี ควรอัดอากาศ เข้าไปในขวดเสีย ก่อนแล้วจึงดูดยาตามขนาดที่ต้อง การ	
33.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	1. การให้ยา โดย การฉีด	ดนตรี	
34.	MS	การฉีดเข้าใต้ผิวหนัง	การให้ยาโดยการฉีดมี 4 วิธีคือ 1. การฉีดยาเข้าใต้ผิวหนังอาจจะ ออกฤทธิ์ช้าระยะ เวลาที่ให้ผลใน ทางรักษาจะนานกว่าการฉีดเข้า กล้ามเนื้อ	
35.	ZOOM IN	ตำแหน่งฉีด	ตำแหน่งที่จะฉีดจะอยู่บริเวณ โคน อกหูของสุกรมี่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
36.	MS ZOOM IN	วิธีการฉีด	การฉีดยาเข้าใต้ผิวหนังควรจับ สุกรให้นิ่งเสียก่อนเพื่อความสะดวก สบายในการฉีด วิธีฉีดผู้ฉีดจะดึง หนังสุกรออกมาแล้วใช้เข็มแทง เฉียงในส่วนที่ดึงแล้วเดินยาช้าๆ หลังจากฉีดเสร็จ ควรใช้สำลีซับ ที่งเจอร์ ไอ โอดีน ซีตบริ เวทที่ฉีด หรือนวดเบา ๆ ให้ยาละลาย	
37.	CU	การฉีดเข้าเส้น- เลือด	การฉีดเข้าเส้นเลือดดำการเริ่ม ต้นออกฤทธิ์ของยาจะเร็วและระ ยะเวลาที่ให้ผลการรักษาจะสั้น ยาที่ใช้จะเป็นยาชนิดที่ระคาย เคือง	
38.	CU	ตำแหน่งที่ฉีด	การฉีดยาเข้าเส้นเลือดดำใน สุกรจะฉีดเข้าที่เส้นเลือดดำ บริเวณด้านนอกของโหน	
39.	MS ZOOM IN	วิธีการฉีด	วิธีการฉีดต้องหาเส้นเลือดให้ แจ่มก่อนแล้วใช้ที่งเจอร์ ซีตให้ สะอาด การแทงเข็มเมื่อแทง แล้วจะต้องแน่ใจว่าเข้าไปใน หลอดเลือดแล้วจึงเดินยา ช้า ๆ ถ้าให้ยามากควรอุ่นยา เพื่อให้ยาร้อนเท่ากับอุณหภูมิของ ร่างกาย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
40.	CU ZOOM IN	การฉีดเข้ากล้ามเนื้อ	การฉีดเข้ากล้ามเนื้อจะเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมากกับสุกรทุกขนาดการออกฤทธิ์ของยาจะช้ากว่าการฉีดเข้าเส้นเลือดดำ	
41.	Fi:ภาพ	ตำแหน่งและบริเวณที่ฉีด	ตำแหน่งที่จะฉีดเข้ากล้ามเนื้อจะอยู่บริเวณสะโพกหลังและกล้ามเนื้อต้นคอสุกรเพราะเป็นบริเวณที่ไม่มีเส้นประสาท	
42.	MS ZOOM IN	วิธีการฉีด	วิธีการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อให้กับสุกรควรฉีดช้า ๆ วิธีฉีดให้กับสุกรเล็กต้องจับบังคับให้แน่นและอยู่ในท่าที่พร้อมจะฉีด การฉีดเข้าต้นคอในสุกรเล็กจะใช้ทิงเจอร์เช็ดบริเวณที่ฉีดเสียก่อนจึงแทงเข็มลงไปลึกประมาณ 0.5-1 นิ้ว ส่วนการฉีดเข้าสะโพกหลังก็เช่นเดียวกัน	
43.	MS ZOOM IN	การฉีดเข้าช่องท้อง	การฉีดเข้าช่องท้องจะให้กับสุกรในกรณีลูกสุกรป่วยผอมแห้ง ท้องเสีย หรืออ่อนแอ ยาที่จะให้ได้แก่ยาแก้ท้องเสีย น้ำเกลือ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
44.	ZOOM IN CU	ตำแหน่งและบริเวณ ที่ฉีด	ตำแหน่งที่จะฉีดอยู่บริเวณช่อง ท้องห่างจากสะดือขึ้นมา 1-2 นิ้ว	
45.	CU ZOOM IN	วิธีการฉีด	วิธีการฉีดจะใช้เข็มขนาดเล็ก เบอร์ 21 ก่อนฉีดจะต้องใช้สำลี จุ่มยาฆ่าเชื้อทาตำแหน่งที่จะฉีด แล้วจึงฉีด วิธีฉีดควรเอียงเข็ม 45 องศา หลังจากฉีดเสร็จก็ใช้ สำลีคลึงอีกครั้ง เพื่อให้ยา กระจายได้ทั่วถึง	
46.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	การให้ยาทาง อวัยวะสืบพันธุ์สุกร เพศเมีย	ดนตรี	
47.	MS	แม่สุกรนอนในคอก หลังจากคลอดเสร็จ	การให้ยาทางอวัยวะสืบพันธุ์กับ แม่สุกร จะให้ยาเพื่อป้องกันการ อักเสบมดลูกหลังจากแม่สุกร คลอดลูกออกมาก่อนจะใช้ยา เหน็บมดลูกควรให้รกของแม่สุกร ออกมาให้หมดเสียก่อน เพื่อความ แน่นอนของการให้ยา	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
48.	MS ZOOM IN	วิธีการล้างช่อง คลอด	ก่อน ให้น้ำเห็นสมควรมีการล้าง ช่องคลอดเสียก่อน เพื่อให้ช่อง คลอดสะอาด ไม่มี เชื้อติดการล้าง จะต้อง เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม เช่น กระจกจืดยาขนาด 50 ซีซี หลอดพลาสติก ยาม่า ใช้วิธีการล้างจะสอดหลอด พลาสติกใส่ช่องคลอดแล้ว ตูดน้ำยาม่า เชื้อใส่กระจกจืดยา ให้เต็ม จึงฉีดเข้าไปในช่อง คลอด 2-3 หลอดปล่อยทิ้งไว้สัก ประมาณ 20 นาที แล้วตูดออก ด้วยกระจกจืดยาจึงสามารถให้ ยาเห็นกับแม่สุกรได้	
49.	MS ZOOM IN CU	วิธีการให้น้ำเห็น อวัยวะสืบพันธุ์	วิธีการ ให้น้ำยาให้กับสุกรก่อนให้ ยาเห็นสมควรล้างทำความสะอาด อุปกรณ์สอดยาเห็นเสียก่อนจึง ประกอวยยาใส่อุปกรณ์ แล้วสอด ยาใส่ช่องคลอดโดยสอดให้ลึก ประมาณ 8-10 นิ้ว แล้วดันยา ไปฝังที่ช่องคลอด	
50.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	การให้น้ำทางปาก	ดนตรี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
51.	MS CU	การให้ยาทางปาก	การให้ยาทางปากจะนิยมผสม อาหารให้สุกรกินและละลายน้ำ ชนิดของยาที่ใช้ ส่วนใหญ่จะเป็น ยาผง เช่น ยาผงถ่ายพยาธิ ยาแก้ไล่ไส้จอกเสบ	
52.	MS ZOOM IN	การผสมยาไล่ อาหารให้สุกรกิน	วิธีการให้ยาทางปากควรคำนวณ ปริมาณอาหารกับยาให้ถูกต้อง แล้วจึงผสมกับอาหารให้เข้ากัน อย่างทั่วถึง การให้ยาผสม อาหารจะ ใช้กับสุกรที่เป็นโรค หรือร่างกายผิดปกติ เมื่อผสม แล้วจึงนำอาหารที่ผสมยามาเท ให้สุกรกินทุกมื้อจนครบตาม กำหนดให้ยา	
53.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	การให้ยาภายนอก	ดนตรี	
54.	CU	ชนิดของยาที่ใช้	ยาที่ใช้รักษาภายนอกให้กับสุกร จะใช้รักษาแผลสดจากการผ่าตัด หรือแผลเน่าเปื่อยที่ติดเชื้อ ยาที่ นิยมใช้ได้แก่ ทิงเจอร์ไอโอดีน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
55.	MS CU	วิธีการใช้ยาภายนอก	เนกาชัน แอลกอฮอล์ ยาป้ายตา ยาสีม่วง กำมะถัน การให้ยาภายนอกสูตรจะให้ในกรณีสูตรเป็นแผลหรือเป็นโรคทางผิวหนังมีวิธีการให้ดังนี้ ใช้สำลีจุ่มยาทิงเจอร์ ไอโอดีน แล้วทาบริเวณที่สูตรเป็นแผลให้ทั่วแล้วใช้เนกาชันใส่เพื่อใช้ป้องกันแมลงวัน	
56.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	การเก็บรักษา อุปกรณ์	ดนตรี	
57.	MS ZOOM IN	การล้างอุปกรณ์ที่ใช้	หลังจากการใช้อุปกรณ์ในการให้ยาทุกครั้งเพื่อฆ่าเชื้อโรคและป้องกันการชำรุด เช่นในกรณีอุปกรณ์การให้ยา ผู้ใช้จะสามารถทำได้โดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อแช่ไว้ประมาณ 10-20 นาที จึงล้างให้สะอาดหลังจากล้างด้วยน้ำยาเสร็จจะต้องใช้สำลีชุบแอลกอฮอล์ เช็ดเก็บใส่ภาชนะแล้วนำไปเก็บไว้ในตู้ให้มิดชิด เพื่อ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ -7-	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
58.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	การเก็บรักษา	ป้องกันการสูญหาย และห้ามไม่ให้เด็กนำไปเล่น ดนตรี	
59.	MS	วิธีการเก็บรักษา	การเก็บรักษาควรเก็บยาไว้ในตู้ให้เรียบร้อย โดยแยกยาแต่ละชนิดไว้เป็นกลุ่ม ใครกลุ่มมัน เพื่อสะดวกในการหยิบใช้ในครั้งต่อไป การเก็บรักษาภายในตู้จะทำให้ยาไม่เสื่อมคุณภาพ เพราะสามารถป้องกันแสงแดดจากภายนอกได้	
60.	MS	ภายในห้องเก็บยา	หลังจากเก็บยา ใส่ตู้เรียบร้อยแล้วควรปิดให้มิดชิดเพื่อป้องกันเด็กมาหยิบเล่นและความปลอดภัยกับสมาชิกภายในครอบครัวด้วย	
61.	PAN MS CU	สุกรที่สมบูรณ์ แข็งแรง	จึงนับได้ว่ายา เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สุกรมีการเจริญเติบโตที่ดีและมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ซึ่งจะ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	ลักษณะภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา วินาที
			เพิ่มผลผลิตให้แก่ผู้เลี้ยงได้อย่าง คุ้มค่าต่อการลงทุน	
62.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	จัดทำโดย นายสวัสดิ์ กองสินแก้ว	ดนตรี	
63.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	อาจารย์ที่ปรึกษา อ. สมจิตต์ ทาลำกลั่น อ. โฉวภา นวลศิริ	ดนตรี	
64.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร CU	ขอขอบคุณเฟซบุ๊ก ทัศนศึกษา คณะครู- ศาสตร์อุตสาหกรรม	ดนตรี	
65.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	ฟาร์มสุกร คุณกิตติ สัตะสิทธิ์	ดนตรี	
66.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	ภาควิชาครุศาสตร์ เกษตร	ดนตรี	
67.	Fi:อักษรซ้อนภาพ Fo:อักษร	สวัสดิ์	ดนตรี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากคู่มือการเรียนการสอนวิชา โรคและการสุขาภิบาลสุกร (สภส 2203) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 หัวข้อเรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร (Drugs and drug application in swine) สามารถจัดทำเป็นวิดิทัศน์เพื่อแสดงให้เห็นเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ชนิดของยาที่ใช้กับสุกร
2. วิธีการให้ยากับสุกร
3. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้
4. การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์
5. การเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์
6. การเก็บรักษายาที่ใช้กับสุกร

4.1 สรุปผลการดำเนินงาน

การผลิตวิดิทัศน์เรื่อง ยาและการให้ยากับสุกร ได้ดำเนินการตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ พอสรุปได้ดังนี้

1. เวลาที่ใช้ในการจัดทำตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2537 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2538 รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 9 เดือน
2. ได้ม้วนเทปวิดิทัศน์ 1 ม้วน
3. ค่าบรรยายประกอบวิดิทัศน์ 1 เล่ม
4. รูปเล่มปัญหาพิเศษ 4 เล่ม
5. ค่าใช้จ่ายโดยประมาณ 3,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ปัญหาและอุปสรรค

1. ปัญหาด้านเวลาเนื่องจากผู้จัดทำอยู่ในช่วงระหว่างฝึกสอน เวลาที่สามารถทำปัญหาพิเศษได้มีแต่วันเสาร์กับวันอาทิตย์เท่านั้น จึงทำให้การทำงานมีเวลาน้อยและสถานที่ในการถ่ายทำอยู่ไกล
2. ปัญหาเรื่องห้องตัดต่อภาพ เพราะมีผู้ทำวีดิโอมากการตัดต่อจึงต้องรอคิวทำให้เกิดความล่าช้า
3. ปัญหาด้านสถานที่การถ่ายทำ ผู้จัดทำไม่สามารถรับแรงให้เสร็จเร็วได้ เพราะการให้ยาของสุกร ไม่สามารถให้ได้ตรงตามเวลาต้องรอให้สุกรป่วยเสียก่อนจึงจะทำได้
4. ปัญหาทางด้านเอกสารเกี่ยวกับสื่อวีดิทัศน์ยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการ
5. ปัญหาด้านกล้องถ่ายวีดิโอมีจำนวนน้อยไม่พอเพียง ต้องรอคิวจากคนอื่น

4.3 ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ใดที่จะทำวีดิทัศน์เพื่อการศึกษาก่อนทำควรศึกษารายละเอียดเสียก่อน เพื่อความถูกต้องและสะดวกในการถ่ายทำ
2. ในการทำวีดิทัศน์ ควรสำรวจสถานที่ให้ดีก่อนถ่ายทำ เช่น ไม่อยู่ไกลมากนัก สถานที่นั้น ๆ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอ
3. ควรมีการปรึกษาหารือผู้ที่ประสบการณ์ทางด้านวีดิทัศน์ให้ดีเสียก่อนที่จะตัดสินใจทำปัญหาพิเศษเกี่ยวกับวีดิทัศน์ และพิจารณาว่าควรจะใช้เวลานานน้อยเท่าใด

บรรณานุกรม

- ชวนิศนดากร วรพรรณ. หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์, 2528.
- เชื้อ ว่องส่งสาร. ประมวลวิชาการสัตวแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
อำนวยการพิมพ์, 2527.
- ถวัล วรณกุล. มาตรฐานการควบคุมและป้องกันรักษาโรคสุกร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ-
มหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2529.
- นิพน ศุขปรีดา. สัตวศาสตร์ศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์, 2528.
- นันทิยา แอคะรัตน์. คู่มือปฏิบัติการโรคและการสุขภาพสัตว์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533.
- ประสพ บุณมานัส. เภสัชวิทยาทางแพทย์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- พานิช ทินนิมิตร. หลักการเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เกษตรไทย,
2527.
- ไพโรจน์ ตริชานานกุล และนิพนธ์ ศุกศรี. เทคนิคการผลิตราชอาณาจักรวิดีโอเพื่อการศึกษา. กรุงเทพ-
มหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2528.
- วินัย ประลอมภ์กาญจน์. การผลิตสุกร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรุงสยาม
การพิมพ์, 2527.
- วารินทร์ รัชมีพรหม. สื่อการสอนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2531.
- สุวิทย์ เทียรทอง. หลักการเลี้ยงสุกร. กรุงเทพมหานคร ภาควิชาเกษตรศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา
วิทยาลัยครู.
- อนันต์ อังกินันท์ และเกื้อกุล คุปรัตน์. สื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. โรคและการสุขภาพสุกร. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2527.